

mohly tetičky Maruška Dvořáková, Martička Tomášková, Jaruška Svatková a pro všechny dobře vařila paní Kučerová. Mé velké poděkování patří také otci Jaroslavovi. Závěrem bych moc chtěla poděkovat všem, kdo předáváním víry v podobě doprovázení svých blízkých a bližních na cestě k Ježíši Kristu, jsou světlem pro své okolí a farnosti. Jana Kášková, katechetka.

...událo se..

Hrad znovu ožil. O svátku sv. Františka kaple P. Marie na Hradě znovu přivítala návštěvníky. Ve zcela zaplněné lodi kostela jsme si připomněli význam a odkaz tohoto světce. V úvodu jsme si připomněli jeho životní cestu, která vyvrcholila konverzí a odchodem z domu. V kulturně-společenské části zazněly písně a myšlenky našeho papeže, který se ve svém dokumentu Laudatosi několikrát odvolává na svého středověkého jmenovce. Rád bych tuto cestou poděkoval organizátorům za to, že propůjčují svoje slova a tak k nám kaple stále promlouvá. P. JK

Desatero rodičů

1. Dítě, které je nadměrně kritizováno, se naučí odsuzovat.
2. Dítě, které je vystavováno posměchu, se začne stydět.
3. Dítě, které je bito, se naučí prát.
4. Dítě, které je ponižováno, ztrácí sebedůvěru.
5. Dítě, které se setkává s tolerancí, se snáze naučí trpělivosti.
6. Dítě, které je obklopeno přátelstvím, se naučí laskavosti.
7. Dítě, s nímž se hraje rovná hra, se stane spravedlivým.
8. Dítě, které je chváleno, získá sebedůvěru.
9. Dítě, které prožívá pocit bezpečí, se naučí důvěřovat.
10. Dítě, které je milováno, je schopno milovat.

Vydává ŘKF Mladá Vožice, Morávko n.ám. 21, 391 43
email: faravozice@seznam.cz Tel. 731 402 979
Náklad 300 kusů; Neprodejné; srpen
Doporučený příspěvek na 1 číslo cca 5,-Kč

Čtvrtletník farností – listopad-prosinec

Mladá Vožice	Smilovy Hory
Nová Ves	Vrcholtovice
Šebířov	Hlasivo

Rodina: Tři slova

Katecheze papeže Františka na nám. sv. Petra

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Dnešní katecheze je jakousi vstupní branou k sérii reflexí o životě rodiny, reálném rodinném životě s jeho dobami a událostmi. Na této vstupní bráně jsou napsána tři slova, která jsem již na tomto náměstí několikrát použil. Jsou to slova: „dovolíš?“, „děkuji“ a „promiň“. Tato slova totiž otvírají cestu k dobrému životu v rodině, k pokojnému životu. Jsou to jednoduchá slova, ale jejich užití v praxi není tak snadné! Mají v sobě velkou sílu, mají moc ochránit domov i uprostřed tisícových těžkostí a zkoušek; jejich absence však ponehledu působí trhliny, které mohou domovu přivodit i zkázu. Normálně tato slova považujeme za „dobré vychování“. Dobře vychovaný člověk žádá o dovolení, děkuje a když pochybí, prosí o prominutí. Dobré vychování je velice důležité. Velký biskup, svatý František Sáleský říkával, že „dobrá výchova je už polovina svatosti“. Ale pozor, z historie známe také dobré způsoby formalismu, který může být maskou, za níž se skrývá duševní suchopár a nezájem o druhého. Lze říci, že „za množstvím dobrých způsobů lze ukrývat špatnosti“. Ani náboženství není chráněno před tímto rizikem, ve kterém formálnost sklouzává do duchovního zesvětštění. Dábel, který pokoušel Ježíše, měl dobré způsoby, jež jsou vlastní džentlmenovi, kavalírovi. Citoval

Písmo svaté, budil zdání teologa. Jeho styl vypadá korektně, ale má v úmyslu odvést od pravdy o Boží lásce. My však máme na mysli dobrou výchovu v její autenticitě, kde je styl dobrých vztahů pevně zakoreněn v lásce k dobru a úctě ke druhému. Z této ryzosti lásky žije rodina. První slovo je „dovolíš?“. Když si děláme starost s tím, abychom zdvořile požádali také o to, co bychom mohli předpokládat, tak upřednostňujeme pravého ducha manželského a rodinného soužití. Vstup do života druhého, přestože je součástí mého života, vyžaduje jemnocit nevnučujícího se postoje, který obnovuje důvěru a úctu. Důvěrnost zkrátka neopravňuje považovat všechno za samozřejmost. A láska, čím je důvěrnější a hlubší, tím více vyžaduje respektování svobody a schopnost čekat, až druhý dveře svého srdce otevře. V této souvislosti připomeňme Ježíšova slova z knihy Zjevení, která jsme dnes slyšeli: „Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst u něho a on u mně“ (Zj 3,20). Také Pán žádá o dovolení, aby mohl vstoupit. Nezapomínejme na to. Druhé slovo je „děkuji“. Někdy to vypadá, že se stáváme civilizací špatných způsobů a špatných slov, jako by to byla nějaká znamení emancipace. Nezřídka je slyšíme i na veřejnosti. Zdvořilost a schopnost poděkovat bývají vnímány jako projevy slabosti a někdy vzbuzují dokonce nedůvěřivost. Této tendenci je třeba čelit v lůně rodiny samotné. Musíme být neústupní ve výchově k uznanosti a vděčnosti. Právě tudy totiž vede důstojnost člověka i sociální spravedlnost. Pokud se z rodinného života tento styl vytrácí, mizí také ze společnosti. Vděčnost je pro věřícího samotným jádrem víry. Křesťan, který nedovede děkovat, zapomněl Boží mluvu. A to je nepěkné. Připomeňme si otázku, kterou položil Ježíš po uzdravení deseti malomocných, když se jenom jeden vrátil, aby poděkoval. (srov. Lk 17,18). Jednou jsem slyšel, kterak jeden starší a velice moudrý, dobrý a obyčejný člověk, mající onu zbožnou životní moudrost, řekl: „Vděčnost je rostlina, která roste pouze v zemi šlechtitelských duší.“ Ušlechtilost duše, ona Boží milost v duši nás nabádá, abychom děkovali a byli vděční. Je to květ šlechtitelské duše a je krásný. Třetí slovo je „promiň“. Slovo jistě obtížné, ale přece velice potřebné. Když chybí, trhlinky se – chtě nechtě – zvětšují, až jsou z nich hluboké mezery. V modlitbě, které

Jak rozdělit práci a povinnosti mezi farní radu a faráře tak, aby si vzájemně nepřebíraly kompetence?

Kněz by měl dbát o vzdělávání laiků. Dnes jsou mnohé možnosti - v pastoračním středisku jsou pořádány různé kurzy, lze studovat teologickou fakultu, navštěvovat přednášky a podobně. Kněz by měl také co nejvíce delegovat laiky do oblasti charitativní práce, podporovat návštěvy nemocných a zapojit věřící do přípravy na svátosti. To vše lze dohodnout se členy farní rady.

Co se týká vzdělávání se v těchto oblastech služby, právě farní rada - jakožto skupina nejbližších spolupracovníků faráře - by zde měla být inspirací a povzbuzením pro druhé a její členové by měli ostatním dávat podněty.

Jaké máte Vy osobní zkušenosti s prací farních rad?

Musím říci, že dobré. I když ne vždy bylo snadné se na některých záležitostech dohodnout. Například na plánování pastoračních a charitativních aktivit či začátků bohoslužeb, prázdninového programu a podobně. Jelikož kněz nemůže všechno zastat sám, velmi mi pomáhalo, když jsem mohl něčím pověřit druhé a delegovat jim určitou zodpovědnost za různé oblasti v životě farnosti. Důležité je, aby mezi knězem a farní radou byla důvěra. Kněz se nesmí bát kritiky, a hlavně musí stát o zpětnou vazbu. Pro mne byla farní rada dobrou zpětnou vazbou.

Ohlédnutí za uplynulým školním rokem a prázdninami.

Chtěla bych se nyní, na začátku nového školního roku, pozastavit nad uplynulým školním rokem. Podle bohatého přehledu akcí, které jsme s otcem Jaroslavem připravili pro děti a jejich rodiče, přicházelo jejich postupné naplňování. Mělo dva důležité body uprostřed nich. Jednalo se hromadný křest 8 dětí a první svaté přijímání 17 dětí. Celý rok se na ně pečlivě připravovaly, jak v hodinách náboženství, tak ve víkendovém pobytu pro prvokomunikanty. Kromě toho se zúčastňovaly mší svatých, pochodů a ostatních akcí společně s rodiči. Musím také pochválit všechny ostatní děti a jejich rodiče z farnosti za jejich účast a zapojení se do nich. Na konci prázdnin jsme připravili pro děti a mládež pobyt na Blatnicích. I tam mi velice po-

Existuje kontrola farních rad, aby se nestaly mocenským orgánem určité skupiny?

Tomu má kněz možnost zabránit tím, že do farní rady pozve nejen ty, kteří se vším souhlasí, ale například i mluvčího té části farního společenství, která má výhrady vůči všem novým aktivitám. Pak se teprve rada stává stmelujícím nástrojem a může do povědomí farní obce přenášet plány, vize a pastorační úkoly. A kněz díky ní dostává zpětnou vazbu svého působení.

Jak mohou věřící vyjádřit nesouhlas s prací farní rady? Především tím, že budou hovořit s někým z rady a pak s knězem. Ten by měl uvážit opodstatnění výtek. Ze své osobní praxe vím, že je správné, když se věci nezamlčují, ale řeší otevřenou komunikací. Jen tak se vyhneme nedůvěře nebo kritice za zády.

Jakým způsobem farní rady informují o své práci ostatní věřící?

Na to neexistuje žádné pravidlo, protože každá farnost pracuje svým způsobem. Důležité je, aby farní rada nebyla jako vláda, nesloužila jako výraz moci nad druhými, ale jako služba pro ně. Zápisy ze schůzí farní rady by měly být ve farním věstníku, aby byli lidé informováni o všem, co se projednává, plánuje a dohodne, a co se naopak nedaří. K dobré práci farní rady patří i to, aby někdo měl na starosti věstník, který by pravidelně informoval o aktuálních věcech ve farnosti.

Proč farní rady nevznikají všude?

Nechtěl bych generalizovat, je to velmi individuální. Pokud nevznikají farní rady, příčin může být několik. Někde je opravdu tak málo věřících, a navíc pasivních, že to opravdu nejde. Jindy je strach na straně kněze, aby rada příliš neovlivňovala činnost ve farnosti, a nesnižovala tak jeho autoritu. To je však nesprávné vidění věci. Dalším důvodem je ostych laiků být více viděn, takže zůstávají v pasivitě. Podle mého je důležité, aby tyto obavy byly oboustranně překonány. Někde se objevují i příliš agilní laici, kteří sami chtějí určovat, jak farnost bude vypadat.

Ne vždycky budou mít všichni stejné názory, už proto je farní rada dobrou školou komunikace.

nás naučil Pán - Otče náš, která obsahuje všechny prosby, jež jsou podstatné pro náš život – nacházíme nikoli náhodou tento obrat: „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům“ (Mt 6,12). Uznání chyb a touha napravit, co bylo opominuto – úcta, upřímnost, láska – si zasluhuje odpuštění. V domě, kde se o odpuštění neprosí, začíná ubývat vzduchu, vznikají stojaté vody. Mnohé zraněné city, mnohé rány v rodinách začínají, když se vytratí toto cenné slovo - „promiň“. V manželském životě nastávají občas hádky... někdy létají také talíře. Radím však jedno: nikdy nekončit den bez usmíření. Poslyšte: hádali jste se někdy s manželem či manželkou? S rodiči nebo dětmi? Hádali jste se moc? Není to dobré, ale v tom není ten problém. Problém vzniká, zůstane-li ten pocit do druhého dne. Proto, pokud jste se hádali, nikdy v rodině nekončete den bez usmíření. Stačí drobný projev něhy beze slov. Nikdy však neskončit rodinný den bez usmíření. Je to jasné? Není to snadné, ale je nutné tak jednat. A tak se život stává krásnějším. Tato tři klíčová slova rodiny jsou jednoduchá a možná nám na poprvé připadají úsměvná. Když je však zapomeneme, není se pak čemu smát, ne? Naše výchova je možná příliš přezírá. Kéž nám Pán pomůže vrátit jim jejich správné místo v našem srdci, v našem domově a také v našem občanském soužití.

Arcibiskup Kondrusiewicz: modlitba v rodině mi dala víc než všechny univerzity

Vatikán. Nejtrvalejším pojivem rodiny je modlitba, říká běloruský delegát na synodě o rodině arcibiskup Tadeusz Kondrusiewicz. V rozhovoru s Vatikánským rozhlasem minsko-mohylevský metropolita zdůrazňuje, jak je důležité, aby byla v životě člověka přítomná od útlého věku. Sám to může dosvědčit: „Byl jsem vychováván v duchu rodinné modlitby, každý den. Večer se všechny naše rodiny, rodiny sousedů, rodiny z vesnice, ve které jsem se narodil, vždy shromažďovaly ke společné modlitbě. Pro Děti, pro mladou generaci je to velmi důležité. Vidět dobrý příklad otce a matky po celém dni práce – a tenkrát to nebyla snadná práce. Vyrůstal jsem na venkově v době, kdy nebyly žádné stroje. Všechno se muselo dělat vlastníma rukama.

Přesto se vždycky našel čas na rozmluvu s bohem. A to byla pro mě největší univerzita. Žádná univerzita mi nedal to, co maminka, tatínek, babička, dědeček, kteří se modlili na sklonku dne,“ říká arcibiskup Kondrusiewicz.

Volby do farní (koordináční) rady farností Mladá Vožice-Hlasivo-Smilovy Hory-Šebířov-Nová Ves-Vrcholtovice .

Volby se uskuteční v neděli 15. 11. 2015.

Nová pastorační rada pak zahájí svou činnost v neděli 22. 11. 2015 v 17.00 na faře v Mladé Vožici. Volí se jeden zástupce za každou farnost.

Platí následující pravidla:

1. Kandidáti do pastorační rady se mohou přihlásit sami nebo je může navrhnout někdo jiný z farnosti (viz bod č. 6).
 2. Pokud farník někoho navrhuje jako kandidáta do pastorační rady, musí si u něj ověřit, zda kandidaturu přijímá.
 3. Návrhy se podávají písemně v sakristii nebo ve farní kanceláři.
 4. Termín pro podání návrhů bude 8.11. 2015.
 5. Pro lepší informovanost farníků o jednotlivých kandidátech bude na nástěnce v kostele
 6. Upřesnění k volebnímu právu:
 - Aktivní volební právo má každý katolík starší 15 let, příslušející do farnosti (prakticky záleží na tom, zda se za člena farnosti považuje či nikoli; bydliště není v tomto směru rozhodující).
 - Pasivní volební právo má každý katolík starší 18 let, který je ochotný plnit úkoly pastorační rady.
 - Navrhnout kandidáta může každý, kdo má aktivní volební právo.
- Služba v pastorační radě je jednou z možností, jak uplatnit své vloh ve službě farnosti a jak převzít svůj díl zodpovědnosti za utváření farního společenství. Bylo by vhodné, aby mezi kandidáty byli zástupci různých věkových skupin a také jednotlivých společenství, která ve farnosti existují. Podle nových Stanov pastoračních rad Arcidiecéze pražské, které nabyly účinnosti v letošním roce, bylo funkční období pastoračních rad prodlouženo na 5 let.

Farní rada - spojnice mezi farářem a farníky

Pod pojmem „farní rady“ si mnoho věřících nedokáže nic konkrétního představit. Jsou v našich farnostech prvkem poměrně novým, a zatím ne příliš známým. Hovořili jsme o nich s pražským pomocným biskupem Václavem Malým.

Kdy začaly farní rady vznikat a proč?

Farní, respektive pastorační rady jsou doporučeny ustanovením kodexu církevního práva. Ten mluví o tom, že po rozhodnutí diecézního biskupa a po projednání s kněžskou radou jsou pro diecézi vytvořeny stanovy ekonomických a pastoračních rad. Poté je možné založit v každé farnosti pastorační radu, které předsedá farář a v níž věřící napomáhají pastorační činnosti. Pastorační rada má pouze poradní hlas a řídí se normami stanovenými diecézním biskupem. Jsou doporučeny jako poradní a pracovní orgán faráře. V každé farnosti má podle kodexu církevního práva být povinně ekonomická rada.

Jaké jsou úkoly farní rady?

Má prohlubovat vědomí spoluzodpovědnosti členů farnosti za její život, spoluvytvářet živé společenství věřících, dávat podněty pro přípravu bohoslužeb, podporovat sociální i charitativní činnosti a vzdělávací činnosti ve farnosti a vše, co je pro růst křesťanského společenství potřebné. Je špatné, pokud se všechno očekává jen od kněze, a ten nedovede pověřit a povzbudit laiky k činnostem, které mohou dělat sami. Právě farní rada by měla být spojnicí mezi farářem a farníky.

Na jak dlouho se ustanovuje farní rada?

V naší arcidiecézi se ustanovuje na období dvou let, aby bylo možné její členy po čase vystřídat. Polovinu farní rady volí farnost a polovinu jmenuje sám farář. Obvykle je to 2-6 členů zvolených a 2-6 členů jmenovaných farářem.

Kdo k jejich vzniku dává podnět?

Každý opravdu zodpovědný kněz by na tom měl mít zájem a dát k tomu podnět.

Znamená to, že tam, kde kněz o farní radu nemá zájem, tato nemá šanci vzniknout?

Bohužel, jsou i takové případy.